

d'uns nivells adequats de disponibilitat de l'aigua en les diverses illes. Aquestes actuacions han de ser proposades per l'Administració de la comunitat autònoma i la seva execució, convinguda amb l'Administració General de l'Estat.»

Quaranta-novè. S'afegeix una nova disposició addicional vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Terminis en expedients sobre domini públic hidràulic.*

Als efectes que preveu l'article 42.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la redacció que en fa la Llei 4/1999, de modificació de l'anterior, els terminis per resoldre i notificar la resolució en els procediments que regula aquesta Llei són els següents:

1. Procediments relatius a concessions del domini públic hidràulic, llevat dels que preveu l'article 61 bis, divuit mesos.
2. Procediments d'autorització d'usos del domini públic hidràulic, sis mesos.
3. Procediments sancionadors i altres actuacions referents al domini públic hidràulic, un any.»

Disposició addicional primera. *Mesures complementàries derivades del període de sequera comprès entre 1992 i 1995.*

1. S'indemnitzen en la quantitat de les quotes i recàrrecs meritats de la tarifa d'utilització de l'aigua i del cànon de regulació corresponents a l'exercici de 1995 i anteriors els titulars d'explotacions agràries que hagin hagut de satisfer els cànon esmentats i les tarifes, diferits en virtut de l'article 6 del Reial decret llei 3/1992, de 22 de maig; de l'article 3.3 del Reial decret llei 8/1993, de 21 de maig; de l'article 1 del Reial decret llei 2/1994, de 4 de gener; de l'article 3.1 del Reial decret llei 6/1994, de 27 de maig; i de l'article 3.1 de la Llei 8/1996, de 15 de gener, per la qual s'adopten mesures urgents per reparar els efectes produïts per la sequera.

2. Les explotacions agràries de regadius beneficiàries de les indemnitzacions que estableix l'apartat anterior són les incloses en els àmbits territorials afectats per la sequera, en què s'hagin produït reduccions de més del 50 per 100 en les dotacions d'aigua habitualment disponibles per als regadius, segons el que estableixen les disposicions legals esmentades i les normes dictades en el seu desplegament.

Disposició addicional segona. *Aqüífers sobreexplotats.*

1. En els aqüífers declarats sobreexplotats o en risc d'estar-ho, es poden atorgar concessions d'aigües subterrànies que permetin l'extracció del recurs només en circumstàncies de sequera prèviament constatades per la Junta de Govern de l'organisme de conca i d'acord amb el pla d'ordenació per a la recuperació de l'aqüífer.

2. Els drets d'aprofitament de l'article 52.2 i els drets sobre aigües privades a què es refereix la disposició transitòria tercera de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, estan subjectes a les restriccions derivades del pla d'ordenació per a la recuperació de l'aqüífer o les limitacions que, si s'escau, s'estableixin en aplicació de l'article 56, en els mateixos termes previstos per als concessionaris d'aigües, sense dret a indemnització.

Disposició addicional tercera. *Ministeri de Medi Ambient.*

Totes les referències que conté la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, s'han d'entendre efectuades al Ministeri de Medi Ambient.

Disposició addicional quarta. *Obres de millora d'infraestructura hidràulica del delta de l'Ebre.*

Una vegada finalitzat el pla d'obres de millora d'infraestructura hidràulica del delta de l'Ebre, sens perjudici de les competències de l'Administració Hidràulica de l'Estat, l'Administració Hidràulica de Catalunya, en la part de la conca de l'Ebre situada en el territori d'aquesta comunitat autònoma, ha d'executar les obres que permetin millorar l'aprofitament dels recursos de la conca que preveu la Llei 18/1981, d'1 de juliol, d'actuacions en matèria d'aigües a Tarragona, amb càrrec al percentatge del cànon ingressat que determini de manera definitiva el Pla hidrològic nacional.

Disposició transitòria única. *Cànon de control d'abocaments.*

1. El cànon de control d'abocaments entra en vigor l'1 de gener de l'any 2001. Fins a aquesta data, és vigent el cànon d'abocament que estableix l'article 105 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

2. El que preveu l'apartat 5 de l'article 105 per gestió i recaptació del cànon de control d'abocament en les conques intercomunitàries és aplicable a les conques intracomunitàries sense traspàs de competències.

Disposició final primera.

El Govern i el ministre de Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden dictar les normes reglamentàries que requereixi el desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final segona.

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de dictar un reial decret legislatiu en què es refongui i s'adapti la normativa legal existent en matèria d'aigües.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23951 *CORRECCIÓ d'errada a la Llei 33/1999, de 18 d'octubre, sobre concessió de crèdits extraordinaris per un import total de 30.435.217.623 pessetes, per atendre insuficiències de crèdit en els exercicis 1997 i 1998, per les subvencions que s'efectuen per cobrir les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge. («BOE» 300, de 16-12-1999.)*

Havent observat una errada en el text de la Llei 33/1999, de 18 d'octubre, sobre concessió de crèdits

extraordinaris per un import total de 30.435.217.623 pessetes, per atendre insuficiències de crèdit en els exercicis 1997 i 1998, per les subvencions que s'efectuen per cobrir les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 250, de 19 d'octubre de 1999, i en el suplement número 14 en llengua catalana, es fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 1166, primera columna, article 1, última línia, on diu: «... en l'exercici de 1998», ha de dir: «... en l'exercici de 1997.»

24003 *LLEI 47/1999, de 16 de desembre, per la qual es modifica l'article 5 de la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses.* («BOE» 301, de 17-12-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses, reserva els beneficis que estableix a les persones que disposen d'un títol de família nombrosa. Una de les condicions per obtenir aquest títol és la residència al territori espanyol.

Tot i que els beneficis que estableix aquesta Llei s'entenen als ciutadans comunitaris residents al nostre país en aplicació del principi de no discriminació per raó de nacionalitat, que recullen diversos reglaments comunitaris relatius a la lliure circulació de treballadors de la Unió Europea, no passa el mateix amb els ciutadans comunitaris no residents al nostre país, encara que treballin dins les nostres fronteres.

Tant el Reglament (CEE) 1612/68, relatiu als treballadors per compte d'altri, com l'article 52 del Tractat CE, relatiu als autònoms, estableixen que els treballadors comunitaris tenen els mateixos avantatges socials que els treballadors nacionals.

En el mateix sentit s'ha pronunciat reiteradament la jurisprudència del Tribunal de Justícia comunitari, que ha dictaminat que la regla d'igualtat de tracte prohibeix no només les discriminacions ostensibles basades en la nacionalitat, sinó també totes les formes encobertes de discriminació que, per aplicació d'altres criteris de distinció, condueixen de fet al mateix resultat. És el cas del requisit de residència que compleixen més fàcilment els treballadors nacionals que els dels altres estats membres.

Per tant, es produeix, de fet, una incompatibilitat formal entre la normativa espanyola de protecció de les famílies nombroses i els diferents reglaments comunitaris que estableixen la igualtat de tracte, en relació amb els nacionals, pel que fa als avantatges socials que se'ls concedeix a ells i als membres de les seves famílies, cosa que fa necessària l'adequació de la normativa espanyola a les exigències legislatives i jurisprudencials comunitàries, incloses les derivades de la ratificació de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Article únic.

El paràgraf primer de l'article 5 de la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses, queda redactat en els termes següents:

«El cap de família ha de ser espanyol o nacional d'un Estat membre de la Unió Europea o d'algun dels altres estats que són part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu i tenir la residència en territori espanyol o exercir una activitat per compte propi o per compte d'altri a Espanya, encara que resideixi en un altre Estat membre de la Unió Europea o en algun dels altres estats que són part de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Pel que fa als fills, els és aplicable, en tot cas, el que preveu la condició segona de l'article 4.»

Disposició final primera.

El Govern, en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'elaborar i aprovar un projecte de llei de modificació de la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses, el qual ha d'abordar amb profunditat una reforma de la Llei esmentada en què s'han de tenir en compte, en tot cas, les conclusions que es desprenen de l'informe elaborat per la Subcomissió creada al si de la Comissió de Política Social, amb l'objectiu d'estudiar la situació actual de la família a Espanya i conèixer i proposar actuacions al Govern, aprovades pel Ple del Congrés dels Diputats en la sessió de 13 de novembre de 1997.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24060 *REIAL DECRET LLEI 22/1999, de 17 de desembre, pel qual es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 38.472.463.379 pessetes, per aplicar a pressupost les indemnitzacions satisfetes als afectats per la síndrome tòxica, i es complementa el Reial decret llei 18/1999, de concessió de crèdits extraordinaris i suplements de crèdit per atendre despeses d'inversió del Ministeri de Foment.* («BOE» 302, de 18-12-1999.)

El Reial decret llei 3/1999, de 26 de febrer, sobre pagament de les indemnitzacions derivades de la sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem de 26 de setembre de 1997, als afectats per la síndrome tòxica, estableix el procediment que cal seguir per efectuar el pagament de les indemnitzacions esmentades.

A aquests efectes, l'article 1 disposa que el pagament l'ha de fer la Direcció General del Tresor i Política Financera, mitjançant operacions de tresoreria, i aplicar-lo posteriorment a pressupost per l'import dels efectuat en l'exercici, llevat dels efectuats el mes de desembre, que s'han d'aplicar al pressupost de l'exercici immediatament següent.